

SOCIJALNI PEDAGOG U PSIHIJATRIJI (MOGUĆNOSTI I POTEŠKOĆE U RADU)

Snježana Lončarić

Neuropsihijatrijska bolnica "Dr. Ivan Barbot", Popovača
Odjel: Radna terapija

SAŽETAK

Ovaj rad temelji se na višegodišnjem iskustvu autorice zaposlene na odjelu Radne terapije pri Neuropsihijatrijskoj bolnici "Dr. Ivan Barbot" u Popovači. Rad sa psihijatrijskim pacijentima svakako predstavlja veliki profesionalni izazov i potrebu za stalnim usavršavanjem. Neprestano se otvaraju nove mogućnosti i potrebe tretmana u kojima socijalni pedagog može značajno doprinijeti. U okviru naše bolnice socijalni pedagog sudjeluje u: ambulantnom radu, u Dnevnoj bolnici, na akutnim odjelima, na odjelu za alkoholizam, na forenzičkim odjelima, te naročito u radnoj terapiji koja predstavlja sponu između svih odjela u ustanovi. Rad u bolnici omogućava i bavljenje socioterapijom i psihoterapijom. Mogućnosti su velike, ali ni poteškoće nisu beznačajne. Socijalni pedagog nije obavezni član ni jednog stručnog bolničkog tima. Ponovo se postavlja pitanje identiteta socijalnog pedagoga, naročito u odnosu na srodne struke (socijalni radnik, psiholog...) koje nemaju sličnih problema. Pozicija struke je nejasna. U "Popisu dijagnostičkih i terapijskih postupaka u zdravstvenim djelatnostima" (Toth, Šabijan, 1992) koje određuju vrednovanje rada pojedinih struka i zanimanja, socijalni pedagozi nisu zastupljeni. Ovakvo zanemarivanje uvelike doprinosi otežavanju zapošljavanja socijalnih pedagoga kao i stvarnom vrednovanju njihova rada. Doba zatvaranja psihijatrijskih pacijenata je iza nas. Današnje tendencije su rehabilitacija i resocijalizacija – procesi u kojima socijalni pedagozi mogu značajno doprinijeti, ako dobiju šansu ?

Ključne riječi: socijalni pedagog, psihijatrija, mogućnosti, poteškoće.

U posljednje se vrijeme po psihijatrijskim ustanovama, skupovima psihijatara... puno priča o socijalnoj psihijatriji i potrebi za prevencijom i praćenjem potencijalnih psihičkih bolesnika ili ovisnika i osoba s poremećajem u ponašanju, bez obzira na uzrok. Socijalna psihijatrija podrazumijeva ne samo medikamentozno, farmakološko liječenje, nego i mnoštvo drugih programa s ciljem poboljšanja zdravstvenog stanja i kvalitete života pacijenta, te što ranije integracije ili reintegracije pacijenta u svoju socijalnu, a po mogućnosti i radnu

sredinu (Peršić, 1997). Ovakav način brige za pacijenta traži djelovanje stručnjaka na više područja i na razne načine. Potrebno je paralelno raditi s pacijentom i njegovom okolinom, prvenstveno obitelji, dok je pacijent na liječenju, a nakon bolničkog liječenja kontrolirati njegovo zdravstveno stanje i međuljudske odnose u kojima boravi. Ukoliko nešto od toga izostane ili ne bude pravilno riješeno, za sobom povlači sve lošije stanje pacijenta i sve češće i duže hospitalizacije, te sve veće probleme prilikom vraćanja u svoju socijalnu sredinu.